DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 27. OKTOBER 1983 [1]

Volkswagenwerk AG
mod Hauptzollamt Braunschweig
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg)

»Toldpræferencer — fremlæggelse af oprindelsescertifikater«

Sag 321/82

Sammendrag

Fælles toldtarif — generelle toldpræferencer til fordel for udviklingslande — suspension af told inden for et loft — oprindelsescertifikat for varerne — fremlæggelse efter genindførelse af told — udelukket at udnytte suspensionen

(Rådets forordning nr. 2789/79, art. 1, stk. 3, og art. 3, stk. 1 og 2)

Det følger af bestemmelserne i forordning nr. 2789/79 om fastsættelse af toldpræferencer for visse varer med oprindelse i udviklingslande, navnlig forordningens artikel 1, stk. 3, og artikel 3, stk. 1 og 2, at fremlæggelsen af oprindelsescertifikatet for de pågældende varer er nødvendig, for at der kan ske afskrivning på loftet for de indførsler, for hvilke tolden er suspenderet, som fastsat i medfør af artikel 1, stk. 3, og at afskrivningen er nødvendig for at opnå toldfritagelse.

Heraf følger, at toldsuspensionen i medfør af forordningen ikke kan bringes i anvendelse på varer, der er indført, frembudt til toldbehandling og angivet til fri omsætning før genindførelsen af told, såfremt oprindelsescertifikatet er fremlagt efter det tidspunkt, hvor genindførelsen er trådt i kraft.

I sag 321/82

angående en anmodning, som Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

1 — Processprog: Tysk.

VOLKSWAGENWERK AG, Wolfsburg,

mod

HAUPTZOLLAMT BRAUNSCHWEIG,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen at visse rådsforordninger vedrørende anvendelsen af toldpræfrencer, som Fællesskabet har indrømmet for visse varer med oprindelse i udviklingslande,

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne A. O'Keeffe og G. Bosco,

generaladvokat: S. Rozès
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

Forelæggelseskendelsen, retsforhandlingernes forløb og de i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen afgivne indlæg kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. Med henblik på at gennemføre det tilbud, som Fællesskabet havde fremsat inden for den af UNCTAD (De forenede Nationers konference om Handel og Udvikling) indførte ordning med generelle toldpræferencer til fordel for udviklingslandene, udstedte Rådet den 10. december 1979 forordning nr. 2789/79 om fastsættelse af toldpræferencer for visse varer med oprindelse i udviklingslande (EFT L 328, s. 25). Forordningen bestemmer for kalenderåret 1980, at tolden i medfør af den fælles toldtarif suspenderes fuldstændigt for visse i et bilag til forordningen nærmere fastsatte varer, inden for et

fællesskabsloft for hver vareart, jfr. artikel 1. Ifølge forordningens artikel 2 kan opkrævning af told genindføres indtil slutningen af det pågældende år, når de fastsatte lofter er nået. I snævert samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder overvåger Kommissionen lofternes udnyttelsesgrad og genindfører eventuelt ved forordning opkrævning af told, jfr. forordningens artikel 4. I artikel 3 bestemmes følgende:

»1. Den faktiske afskrivning på lofterne og de største fællesskabsmængder for indførslerne af de omhandlede varer foretages, efterhånden som disse varer forevises i tolden med angivelse til fri omsætning ifølge varernes toldværdi og vedlagt et oprindelsescertifikat i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede regler.

2. En vare kan kun afskrives på et loft eller en størstemængde, hvis det i stk. 1 omhandlede oprindelsescertifikat forevises inden datoen for genindførelse af opkrævning af told.

3. Den faktiske udnyttelsesgrad af lofter og størstemængder konstateres på fællesskabsplan på grundlag af indførsler, som er afskrevet på de i stk. 1 og 2 fastsatte betingelser.«

For så vidt angår det i den citerede artikel nævnte oprindelsescertifikat bestemmes det i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3067/79 af 20. december 1979 om definitionen af begrebet varer med oprindelsesstatus til brug ved anvendelsen af de toldpræferencer, der af Det europæiske økonomiske Fællesskab indrømmes visse varer fra udviklingslande (EFT L 349, s. 1), at det skal fremlægges for toldmyndighederne i den indførende medlemsstat i overensstemmelse med reglerne i denne stat.

Ifølge forordningens artikel 7 skal oprindelsescertifikatet inden ti måneder fra den dato, hvor de ansvarlige myndigheder i den eksporterende, præferenceberettigede stat har udstedt det, fremlægges for det toldsted i Fællesskabet, ved hvilket varerne frembydes. Det bestemmes dog i forordningens artikel 11, at certifikater, som fremlægges efter udløbet af denne frist, kan godtages af de kompetente toldmyndigheder, når fristoverskridelsen skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder, eller hvis varerne er frembudt for dem inden udløbet af den nævnte frist.

2. Sagsøgeren i hovedsagen, Volkswagenwerk AG, har adgang til at hjemføre importvarer ved toldbehandling uden klarering (»Zollbehandlung ohne Abfertigung«) i henhold til den tyske toldlovs (»Zollgesetz«) artikel 40a. Ifølge denne ordning har anmelderen tilladelse til at bringe de pågældende varer i fri omsætning gennem sin egen bogføring, og med bogføringen opstår toldkravet.

Den 11. marts 1980 anmeldte Volkswagenwerk til Zollamt Wolfsburg de i februar 1980 bogførte varer med henblik på toldangivelse for februar 1980. Blandt varerne var fire partier akkumulatorer af jugoslavisk oprindelse henhørende under pos. 85.04, som selskabet havde bogført henholdsvis den 21., 28. og 29. februar 1980 til præferencetoldsatsen »fri«. Selskabet krævede for disse akkumulatorer

toldfritagelse i medfør af førnævnte forordning nr. 2789/79. Det fremlagde imidlertid først i april 1980 oprindelsescertifikater som bevis for akumulatorernes oprindelse.

Den 8. marts 1980 genindførtes ved Kommissionens forordning nr. 545/80 af 3. marts 1980 (EFT L 60, s. 14) opkrævning af told for elektriske akkumulatorer af bly af jugoslavisk oprindelse.

Ved administrativ ændringsafgørelse af 19. marts 1980 anvendte Hauptzollamt Braunschweig på akkumulatorerne toldsatsen for tredjelande på 9,5 % og opkrævede 28 914,50 DM i told med den begrundelse, at oprindelsescertifikaterne ikke var blevet fremlagt i den periode, i hvilken toldpræferencen var i kraft.

Da Volkswagenwerk ikke fik medhold i en administrativ klage, anlagde selskabet sag ved Finanzgericht Hamburg. Under retssagen har selskabet først og fremmest gjort gældende, at det afgørende tidspunkt ved anvendelsen af toldpræferencen ikke er det øjeblik, hvor oprindelsescertifikatet fremlægges, men det øjeblik varerne bringes i fri omsætning, i den foreliggende sag gennem varernes bogføring i henhold til den tyske toldlovs artikel 40a, hvilket vil sige før ophævelsen af toldpræferencen. Selskabet påberåber sig i denne forbindelse dommen af 10. juni 1982 (Weidenmann, sag 231/81, Sml. 1982, s. 2259), hvori Domstolen udtalte, at

»suspensionen af toldsatserne efter artikel 1 i Rådets forordning nr. 3004/75 ... kan anvendes på varer, der er indført, frembudt og angivet til fri omsætning i 1976, også selv om oprindelsescertifikatet er fremlagt efter udløbet af forordningens gyldighedsperiode ...«

Sagsøgte i hovedsagen, Hauptzollamt Braunschweig, har påberåbt sig samme dom samt artikel 3 i forordning nr. 2789/79 til støtte for, at betingelserne for at udnytte en toldpræference, herunder fremlæggelse af oprindelsescertifikat, skal være opfyldt før genindførelse af told.

3. I forelæggelseskendelsens grunde har Finanzgericht anført, at de faktiske forhold, som lå til grund for Weidemann-dommen, adskiller sig fra forholdene i den foreliggende sag. I Weidenmann-sagen fandt den omstridte import sted den 20. december 1976, det vil sige i gyldighedsperioden for forordning nr. 3004/75 (EFT L 310, 1975, s. 24) om åbning af toldpræferencer for visse produkter for kalenderåret 1976, mens oprindelsescertifikatet først blev fremlagt den 2. februar 1977. I den pågældende sag blev der imidlertid ikke genindført toldopkrævning, idet toldsuspensionen blev videreført for 1977 ved forordning nr. 3022/76 (EFT L 349, 1976, s. 69).

Skønt det er rigtigt, at præmisserne i Weidenmann-dommen intet forbehold indeholder med hensyn til genindførelse af told, synes dommen ifølge Finanzgericht dog at bygge på en forudsætning om, at oprindelsescertifikatet ikke kan fremlægges efter udløbet af toldpræferencens gyldighedsperiode, medmindre toldsuspensionen er blevet videreført. Finanzgericht anfører herom, at ifølge dommens præmisser kan fremlæggelsen af certifikatet ske efter angivelsen til told, såfremt den sker før genindførelse af opkrævning af told (præmis 9), og præmisserne har tillagt det betydning, at

toldsuspensionen uden afbrydelse eller ændring blev videreført i 1977 (præmis 12).

På den anden side har Finanzgericht fremhævet, at dommen udtaler, at artiklerne 7 og 11 i Kommissionens gennemførelsesforordning viser, at et oprindelsescertifikat gyldigt kan fremlægges inden for et tidsrum flere måneder efter importen, hvilket giver virksomhederne en berettiget forventning om at kunne fremlægge ethvert certifikat, sålænge det er gyldigt (præmis 11). Artikel 7, stk. 3, i Kommissionens direktiv 82/57/EØF af 17. december 1981 — om fastsættelse af visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 79/695/EØF om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning (EFT L 28, s. 38) — indeholder ingen udtrykkelig begrænsning af fristen for at fremlægge oprindelsescertifikater ved genindførelse af opkrævning af told. Tværtimod anerkender den som hovedregel fremlæggelse efter udløbet af den periode, i hvilken tolden har været suspenderet.

Da Finanzgericht har fundet, at hverken de anvendelige fællesskabsregler eller dommen af 10. juni 1982 indeholder svaret på spørgsmålet, om oprindelsescertifikatet kan fremlægges efter genindførelse af told, har retten ved kendelse af 29. oktober 1982 udsat sagen og forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal forordning (EØF) nr. 2789/79, navnling artiklerne 2 og 3, sammenholdt med forordning (EØF) nr. 3067/79, navnlig dennes artikler 7 og 11, fortolkes således, at et oprindelsescertifikat ikke gyldigt kan fremlægges efter genindførelse af told?«

4. Forelæggelseskendelsen er blevet registeret på Domstolen den 16. december 1982.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af Volkswagenwerk AG ved Bergler og Richter, som befuldmægtigede, af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Jürgen Grunwald og Xenophon Yataganas, juridisk tjeneste, som befuldmægtigede.

Ved kendelse af 18. maj 1983 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95 besluttet at henvise sagen til første afdeling.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Skriftlige indlæg afgivet for Domstolen

Sagsøgeren i hovedsagen, Volkswagenwerk AG, har i det væsentlige gentaget sine anbringender for Finanzgericht. Selskabet mener, at ifølge de anvendelige forordninger og førnævnte dom af 10. juni 1982 er det eneste skæringstidspunkt, der kan finde anvendelse ved indrømmelse af præference, de pågældende varers overgang til fri omsætning, hvilket i den foreliggende sag vil sige dagen for bogføringen i medfør af den

forenklede toldprocedure i henhold til den tyske toldlovs artikel 40a.

Selskabet har endvidere anført, at Fællesskabets præferenceordning til fordel for udviklingslande indeholder regler, der er gradueret efter, om der er tale om følsomme, quasi-følsomme eller ikke-følsomme varer. Således er den i forordning nr. 2789/79's artikel 2 indeholdte hjemmel til at genindføre told for de her omhandlede quasi-følsomme varer, når fællesskabslofterne er nået, en nødvendig, men også tilstrækkelig regulering for at beskytte Fællesskabet. Som den her i sagen pr. 8. marts 1980 genindførte toldopkrævning viser, indskrænkede muligheden herfor allerede alvorligt effektiviteten af dette instrument i udviklingssamarbejdet. Anvendelsen af en yderligere restriktiv foranstaltning vedrørende fremlæggelsen af oprindelsescertifikatet ville betyde en utilsigtet neutralisering af præferencen i en sådan grad, at de quasi-følsomme varer fik samme behandling som de følsomme. Derved ville det udviklingspolitiske sigte, nemlig at begunstige de pågældende importer, blive alvorligt truet for de quasi-følsomme varers vedkommende.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har gjort gældende, at fritagelsen for told i medfør af forordning nr. 2789/79 er udelukket, såfremt oprindelsescertifikatet for de indførte varer først fremlægges efter, at Kommissionen har genindført told.

Kommissionen påberåber sig herved artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 2789/79, hvorefter en vare kun kan afskrives på et loft, såfremt oprindelsescertifikatet er fremlagt inden datoen for genindførelse af opkrævning af told. Heraf følger, at varernes afskrivning på det fastsatte loft udgør en logisk og lovlig betingelse for at opnå toldfritagelse. Såfremt kun de varer, for hvilke der er forevist oprindelsescertifikat inden genindførelsen af opkrævning af told, kan afskrives på loftet, kan også kun disse varer opnå toldfritagelse. Rigtigheden af fortolkningen af artikel 7, stk. 2, i førnævnte direktiv 82/57 af 17. december 1981, hvorefter afskrivningen på de godkende mængder først kan ske, når der sker faktisk fremlæggelse af det dokument, som anvendelsen af den nedsatte sats eller nulsats er betinget af, og fremlæggelsen skal endvidere ske inden den dato, hvor en fællesskabsforanstaltning om genindførelse af normal told træder i kraft. Selv om dette direktiv formelt ikke har gyldighed for en import, der gennemførtes i 1980, udgør det under alle omstændigheder en udmøntning af direktiv 79/695 af 24. juli 1979 (EFT L 205, s. 19), som allerede var i kraft på importtidspunktet.

Kommissionen har endvidere gjort gældende, at det klart fremgår af den førnævnte dom af 10. juni 1982, at denne vedrører oprindelsescertifikatets gyldighed og gælder for tilfælde, hvor Kommissionen ikke har genindført opkrævning af told. Efter Kommissionens opfattelse fremgår det af dommens præmisser og er indirekte lagt til grund for domskonklusionen, at der ikke er genindført opkrævning af told.

Endelig har Kommissionen gjort gældende, at der ikke findes nogen regel, hvorpå virksomhederne kan støtte en

berettiget forventning om at kunne fremlægge oprindelsescertifikatet selv efter genindførelse af toldopkrævning, uden at fortabe retten til toldfritagelse. Artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 2789/79 udtaler klart, at oprindelsescertifikatet skal fremvises inden genindførelse af opkrævning af told. Artiklerne 7 og 11 i Kommissionens gennemførelsesforordning indeholder endvidere ikke en udtrykkelig undtagelse fra denne bestemmelse, og de nævnte artikler kan ikke fortolkes imod deres hjemmelsgrundlag.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 14. juli 1983 har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Jürgen Grunwald og Xenophon Yataganas, Kommissionens juridiske tjeneste, afgivet mundtlige indlæg.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 6. oktober 1983.

Præmisser

1 Ved kendelse af 29. oktober 1982, indgået til Domstolen den 16. december 1982, har Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning nr. 2789/79 af 10. december 1979 om fastsættelse af toldpræferencer for visse varer med oprindelse i udviklingslande (EFT L 328, s. 25) samt af Kommissionens forordning nr. 3067/79 af 20. december 1979 om definitionen af begrebet varer med oprindelsesstatus til brug ved anvendelse af de toldpræferencer, der af Det europæiske økonomiske Fællesskab indrømmes visse varer fra udviklingslande (EFT L 349, s. 1).

2 Spørgsmålet er opstået i forbindelse med en retssag, som Volkswagenwerk AG, der havde importeret nogle partier akkumulatorer fra Jugoslavien, har anlagt mod Hauptzollamt Braunschweig; sagen angår det forhold, at sagsøgte opkrævede told ved indførsel af varerne, selv om importøren havde krævet toldfritagelse i medfør af forordning nr. 2789/79.

3 Ved forordning nr. 2789/79 blev satserne i den fælles toldtarif fuldstændig suspenderet for de i forordningens bilag A anførte produkter, herunder akkumulatorer, hvis der var tale om varer med oprindelse i lande og territorier

opregnet i bilag B, bl.a. Jugoslavien. Suspensionen skulle gælde fra den 1. januar til den 31. december 1980. For størsteparten af produkterne var suspensionen imidlertid kun indrømmet inden for et loft, der fastsattes efter forordningens artikel 1, stk. 3. Når det for et bestemt produkt fastsatte loft var nået, kunne Kommissionen genindføre opkrævning af told.

4 Med henblik på fastsættelsen af det tidspunkt, hvor loftet var nået, bestemtes det i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2789/79, at »den faktiske afskrivning på lofterne ... for indførslerne af de omhandlede varer foretages, efterhånden som disse varer forevises i tolden med angivelse til fri omsætning ... og vedlagt et oprindelsescertifikat ...«. Artikel 3, stk. 2, bestemte, at »en vare [kun] kan ... afskrives på et loft ... hvis ... oprindelsescertifikat[et] forevises inden datoen for genindførelse af opkrævning af told«.

5 For de akkumulatorer, hovedsagen angår, blev der indgivet fortoldningsbegæring og varen blev bragt i fri omsætning i henhold til tysk toldlovgivning i februar 1980. Oprindelsescertifikaterne vedrørende varerne blev imidlertid først fremlagt i løbet af april måned 1980. I mellemtiden var toldopkrævningen genindført med virkning fra 8. marts 1980 ved Kommissionens forordning nr. 545/80 af 3. marts 1980 (EFT L 60, s. 14).

6 Importøren gjorde gældende, at tidspunktet for overgangen til fri omsætning måtte anses for afgørende for anvendelse af toldsuspensionen, og at oprindelsescertifikaterne i medfør af artikel 7 i forordning nr. 3067/79 var gyldige i 10 måneder. Finanzgericht besluttede derefter at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal forordning (EØF) nr. 2789/79, navnlig artiklerne 2 og 3, sammenholdt med forordning (EØF) nr. 3067/79, navnlig dennes artikler 7 og 11, fortolkes således, at et oprindelsescertifikat ikke gyldigt kan fremlægges efter genindførelse af told?«

7 Domstolen har i sin dom af 10. juni 1982 (sag 231/81, Weidenmann, Sml. 1982, s. 2259) udtalt, at suspensionen af toldsatserne ifølge bestemmelserne

om toldpræferencer for udviklingslande kan anvendes på varer, der er indført, frembudt og angivet til fri omsætning i det kalenderår, for hvilket suspensionen gælder, også selv om oprindelsescertifikatet er fremlagt efter udløbet af gyldighedsperioden for den forordning, hvorved suspensionen er indført, forudsat at certifikatet er gyldigt og er fremlagt i overensstemmelse med betingelserne i de relevante bestemmelser.

8 Det skal bemærkes, at den nævnte dom kun omhandler det tilfælde, at opkrævning af told ikke er genindført, og at forsinket fremlæggelse af oprindelsescertifikatet derfor ikke kan medføre en eventuel overskridelse af loftet for den pågældende vare, idet toldsuspensionen er forlænget. Dette er grunden til, at det i dommen udtales, at når Kommissionen ikke har genindført opkrævning af told i løbet af det pågældende kalenderår, kan efterfølgende fremlæggelse af certifikatet i de første måneder af det følgende år lige så lidt som efterfølgende fremlæggelse i løbet af året have indvirkning på, at forordningen om indførelse af suspensionen anvendes i overensstemmelse med sit formål.

9 Kommissionen har gjort gældende, at det spørgsmål, der er rejst i denne sag, må bedømmes anderledes. I tilfælde, hvor opkrævning af told er blevet genindført i tidsrummet mellem overgangen til fri omsætning og fremlæggelsen af oprindelsescertifikatet, kan varerne ikke længere afskrives på loftet. Efter Kommissionens opfattelse kan varer, som ikke kan afskrives på loftet, heller ikke være omfattet af den pågældende toldfritagelse.

10 Domstolen kan tiltræde Kommissionens opfattelse. Det fremgår således af reglerne i forordning nr. 2789/79, at suspension kun kan indrømmes inden for grænserne af et loft (artikel 1, stk. 3), at afskrivning på et sådant loft kun kan foretages efterhånden som varerne forevises i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat (artikel 3, stk. 1), og at en sådan afskrivning kun kan foretages, hvis oprindelsescertifikatet forevises inden datoen for genindførelse af opkrævning af told (artikel 3, stk. 2). Det følger af disse bestemmelser som helhed, at fremlæggelsen af oprindelsescertifikatet er nødvendig, for at der kan ske afskrivning på loftet, og at afskrivningen er nødvendig for at opnå toldfritagelse.

11 Toldfritagelsen i medfør af forordning nr. 2789/79 er således udelukket, når oprindelsescertifikatet for de varer, der er indført til Fællesskabet, fremlægges efter genindførelsen af de for varerne gældende toldsatser.

12 Denne fortolkning støttes tillige af praktiske hensyn. En effektiv forvaltning af de lofter, der er indrømmet i forbindelse med toldfritagelser til fordel for udviklingslande og -territorier ville således blive uhyre vanskelig, hvis det var muligt efter genindførelse af opkrævning af told at opnå toldfritagelse med tilbagevirkende kraft for varer, hvis oprindelsescertifikater er fremlagt for sent.

13 Artiklerne 7 og 11 i forordning nr. 3067/79, som Finanzgericht har henvist til, er ikke til hinder for en sådan fortolkning. Bestemmelserne vedrører spørgsmålet om oprindelsescertifikaters gyldighed i bestemte tidsrum, efter at de er udstedt af de kompetente myndigheder i eksportlandet, samt visse tilfælde, hvor et certifikat gyldigt kan fremlægges efter periodens udløb. De vedrører således ikke spørgsmålet om, hvilken virkning genindførelsen af tolden har for adgangen til at opnå toldfritagelse i tilfælde, hvor certifikatet endnu ikke er fremlagt på det tidspunkt, hvor genindførelsen er trådt i kraft.

14 Det af Finanzgericht Hamburg forelagte spørgsmål må herefter besvares med, at artikel 3 i forordning nr. 2789/79 skal fortolkes således, at toldsuspensionen i medfør af forordningen ikke kan bringes i anvendelse på varer, der er indført, frembudt til toldbehandling og angivet til fri omsætning før genindførelsen af told, såfremt oprindelsescertifikatet er fremlagt efter det tidspunkt, hvor genindførelsen er trådt i kraft.

Sagens omkostninger

15 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale domstol, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht Hamburg ved kendelse af 29. oktober 1982, for ret:

Toldsuspensionen i medfør af forordning nr. 2789/79 kan ikke bringes i anvendelse på varer, der er indført, frembudt til toldbehandling og angivet til fri omsætning før genindførelsen af told, såfremt oprindelsescertifikatet er fremlagt efter det tidspunkt, hvor genindførelsen er trådt i kraft.

Koopmans O'Keeffe Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. oktober 1983.

P. Heim
Justitssekretær

T. Koopmans
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT S. ROZÈS FREMSAT DEN 6. OKTOBER 1983 [1]

Høje Domstol.

Finanzgericht Hamburg har i denne sag anmodet Domstolen om en fortolkning af Rådets forordning af 10. december 1979 (nr. 2789/79) om fastsættelse af toldpræferencer for visse varer med oprindelse i udviklingslande [2], der udgør hjemmelen for Kommissionens forordning af 20. december 1979 (nr. 3067/79) om definitionen af begrebet vare med oprindelsesstatus til brug ved anvendelsen af de toldpræferencer, der af Det europæiske økonomiske Fællesskab indrømmes visse varer fra udviklingslande [3].

1 — Oversat fra fransk.

2 — EFT L 328 af 24. 12. 1979, s. 25.

3 — EFT L 349 af 31. 12. 1979, s. 1.